

## عنوان مقاله:

رابطه میان سازمان یادگیرنده و آمادگی برای تغییر در سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران

## محل انتشار:

دوماهنامه مطالعات مدیریت ورزشی، دوره 3، شماره 12 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

## نویسندگان:

احمد پاک نژاد - کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه علامه طباطبایی

غلام علی کارگر - استادیار دانشگاه علامه طباطبایی

حبیب هنری - استادیار دانشگاه علامه طباطبایی

## خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف بررسی ارتباط میان برخورداری از ویژگیهای سازمان یادگیرنده و آمادگی برای تغییر در سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران، از نگاه کارشناسان ستادی این سازمان انجام شده است. بدین منظور، تعداد 156 نفر از کارشناسان ستادی سازمان به عنوان نمونه انتخاب گردید. برای جمع آوری اطلاعات تحقیق، از پرسش نامه استاندارد ابعاد سازمان یادگیرنده واتکینز و مارسیک (1996) و نیز از پرسشنامه استاندارد گرایش به سوی تغییر دونهام و همکاران (1989) استفاده شد. ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن (rs)، برای نشان دادن میزان همبستگی دو متغیر به کار رفت. نتایج تحقیق نشان داد که ادراک کارشناسان سازمان تربیت بدنی از سازمان خود به عنوان سازمان یادگیرنده، 53% (mean=4/18 -0/56) و ادراک آمادگی سازمان برای تغییر، ((mean=4/50 -0/52) 58% میباشد. همچنین، میان سازمان یادگیرنده و آمادگی سازمان برای تغییر، همبستگی معناداری وجود دارد. (rs=0/475 , p<0/01) تحلیل واریانس رتبه‌های کروسکال والیس نشان داد که ادراک کارمندان با مدارک تحصیلی مختلف از میزان آمادگی سازمان برای تغییر و نیز میزان برخورداری از ابعاد سازمان یادگیرنده، متفاوت است. با توجه به یافته های تحقیق میتوان نتیجه گرفت که توجه بیشتر به مقوله یادگیری در سازمان تربیت بدنی، آمادگی بیشتر این سازمان برای تغییر را در پی دارد.

## کلمات کلیدی:

یادگیری سازمانی، سازمان یادگیرنده، تغییر سازمانی، آمادگی برای تغییر، سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/765004>

